

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาปัจจัยของการตัดสินใจก่อนนี้สินของบุคคลที่ทำงานอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคคลที่ทำงานอยู่ในเขตจังหวัดสมุทรปราการทั้งหมด 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอพระประแดง อำเภอบางพลี อำเภอพระสมุทรเจดีย์ อำเภอบางบ่อ และอำเภอบางเสาธง โดยทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาร์ยามานัน จากขนาดของประชากรมากกว่าหนึ่งแสนคน โดยใช้แบบสอบถามทั้งหมด 400 ชุด และการคัดเลือกตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ(Accidental Sampling)

ในการศึกษานี้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้โดยมีกรอบการวิเคราะห์ข้อมูลที่จัดเก็บได้ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ข้อมูลเกี่ยวกับภาระหนี้สินของครัวเรือนในเขตจังหวัดสมุทรปราการ
3. การวิเคราะห์ปัจจัยของการตัดสินใจก่อนนี้สินของบุคคลที่ทำงานอยู่ในจังหวัด

สมุทรปราการ โดยใช้แบบจำลองโลจิสต์ (Logit Model)

4.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 ความถี่และร้อยละของข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	265	66.25
หญิง	135	33.75
รวม	400	100.00
2. อายุ		
20-30 ปี	17	4.25
31-40 ปี	122	30.50
41-50 ปี	157	39.25
51 ปีขึ้นไป	104	26.00
รวม	400	100.00
3. สถานภาพ		
โสด	42	10.50
สมรส	207	51.75
แยกกันอยู่	53	13.25
หย่าร้าง	91	22.75
อื่นๆ	7	1.75
รวม	400	100.00
4. จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องเลี้ยงดู		
ไม่มี	29	7.25
1-2 คน	211	52.75
3-4 คน	110	27.50
มากกว่า 4 คนขึ้นไป	50	12.50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่	ร้อยละ
5. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	285	71.25
ปริญญาตรี/สูงกว่าปริญญาตรี	115	28.75
รวม	400	100.00
6. อาชีพ		
พนักงานบริษัทเอกชน	290	72.50
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	18	4.50
รับจ้าง / แรงงาน	51	12.75
ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	15	3.75
ไม่มีอาชีพ	22	5.50
อื่นๆ	4	1.00
รวม	400	100.00
7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ไม่มีรายได้	11	2.75
10,000-20,000 บาท	179	44.75
20,001-30,000 บาท	154	38.50
30,001-40,000 บาท	27	6.75
40,001-50,000 บาท	15	3.75
50,000 บาทขึ้นไป	14	3.50
รวม	400	100.00
8. เงินออม		
มี	99	24.75
ไม่มี	301	75.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่	ร้อยละ
9. รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 2,500 บาท	24	6.00
2,501 – 5,000 บาท	268	67.00
5,001 – 7,500 บาท	52	13.00
7,501 – 10,000 บาท	28	7.00
10,000 บาทขึ้นไป	28	7.00
รวม	400	100.00
10. ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของครัวเรือน		
เพื่อการอุปโภคและบริโภค	397	40.51
ค่าเช่าพักที่อยู่อาศัย/ผ่อนชำระค่าบ้าน	68	6.94
ค่าเล่าเรียนบุตร/ตนเอง	237	24.18
ค่าเดินทางไปเรียน/ทำงาน/ทำธุระ	38	3.88
เพื่อการลงทุนทำธุรกิจ	86	8.78
เพื่องานกิจกรรมทางสังคม	113	11.53
อื่นๆ	41	4.18
รวม	980	100.00

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

1. เพศ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 66.25 เป็นเพศหญิง จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 ลักษณะของสังคมไทยส่วนใหญ่เพศชายจะเป็นผู้นำครอบครัว และการตัดสินใจต่างๆอยู่ที่เพศชาย ส่วนครอบครัวที่มีเพศหญิงเป็นผู้นำครอบครัวการตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้จ่ายต่างๆอยู่ที่เพศหญิง ส่วนเพศชายมีหน้าที่ทำงานหาเงินเพื่อเลี้ยงครอบครัว

2. อายุ พบว่าส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 41 - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.25 เนื่องจากเป็นช่วงอายุที่กำลังสร้างตัว และมีภาระต้องรับผิดชอบมาก เช่น ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ค่าใช้จ่ายในการอุปโภคและบริโภค ค่าใช้จ่ายในการศึกษาบุตรหลาน เป็นต้น รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง 30-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.50 โดยอายุสูงสุดเท่ากับ 65 ปี อายุต่ำสุดเท่ากับ 20 ปี และมีฐานของอายุเท่ากับ 45 ปี

3. สถานภาพ พบว่าส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.75 และสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.75

4. จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องเลี้ยงดู พบว่าส่วนใหญ่มีสมาชิกที่ต้องเลี้ยงดู 1 - 2 คน จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.75 รองลงมา 3- 4 คน จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 โดยจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องเลี้ยงดูสูงสุดเท่ากับ 7 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องเลี้ยงดูต่ำสุดเท่ากับ 0 คน และมีฐานของจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องเลี้ยงดูเท่ากับ 2 คน

5. ระดับการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 71.25 ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75

6. อาชีพ พบว่าส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 72.50 รองลงมาคือ รับจ้างหรือใช้แรงงาน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75

7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.75 รองลงมาคือ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001 ถึง 30,000 บาท จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 โดยรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงสุดเท่ากับ 127,800 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุดเท่ากับ 0 บาทและมีฐานของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 19,750 บาท

8. เงินออม พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีเงินออม จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 75.25 และมีเงินออม จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75

9. รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน พบว่าส่วนใหญ่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 2,501 – 5,000 บาท จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 67.00 รองลงมาคือ มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 5,001 ถึง 7,500 บาท จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 โดยรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนสูงสุดเท่ากับ 28,930 บาท รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุดเท่ากับ 1,000 บาท และมีฐานของรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 3,965 บาท

10. ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของบุคคล พบว่าส่วนใหญ่ใช้เพื่ออุปโภคและบริโภค จำนวน 397 คน คิดเป็นร้อยละ 99.25 รองลงมาคือเป็นค่าเล่าเรียนบุตรและตนเอง จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 59.25

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับภาระหนี้สินของครัวเรือนในเขตจังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 4.2 ความถี่และร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับภาระหนี้สิน

ข้อมูลเกี่ยวกับภาระหนี้สิน	ความถี่	ร้อยละ
1. จำนวนภาระหนี้สินในระบบ		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	9	2.25
10,001 – 50,000 บาท	80	20.00
50,001 – 100,000 บาท	129	32.25
100,001 – 150,000 บาท	31	7.75
150,001 บาทขึ้นไป	97	24.25
ไม่มีหนี้สิน	54	13.50
รวม	400	100.00
2. แหล่งกู้ยืมเงินในระบบ		
ธนาคารพาณิชย์	155	44.80
ไฟแนนซ์ / ลิซซิ่ง	102	29.50
สหกรณ์ / กลุ่มออมทรัพย์	69	19.94
กองทุนหมู่บ้าน	14	4.04
อื่นๆ	6	1.72
รวม	346	100.0
3. จำนวนภาระหนี้สินนอกระบบ		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	49	12.25
10,001 – 50,000 บาท	83	20.75
50,001 – 100,000 บาท	102	25.50
100,001 – 150,000 บาท	137	34.25
150,001 บาทขึ้นไป	9	2.25
ไม่มีหนี้สิน	20	5.00
รวม	400	100.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับภาระหนี้สิน	ความถี่	ร้อยละ
4. แหล่งกู้ยืมจากหนี้สินนอกระบบ		
ญาติพี่น้อง	67	17.63
เพื่อน	97	25.53
นายทุน	201	52.89
อื่นๆ	15	3.95
รวม	380	100.00
5. สาเหตุที่ทำให้กู้ยืมเงิน		
เพื่อซื้อสินค้าอำนวยความสะดวก	279	39.63
เพื่อซื้อรถยนต์ / รถจักรยานยนต์	109	15.48
เพื่อซื้อที่ดิน / อสังหาริมทรัพย์	22	3.13
เพื่อนำเงินไปลงทุน / ขยายกิจการ	56	7.95
เพื่อการศึกษาบุตร / ตนเอง	103	14.63
เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน (เจ็บป่วย / อุบัติเหตุ)	31	4.40
เพื่อซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยต่างๆ เช่น น้ำหอม	17	2.41
เครื่องสำอาง เครื่องประดับ ฯลฯ	43	6.11
เพื่อการท่องเที่ยว / พักผ่อน	37	5.26
อื่นๆ	7	1.00
รวม	704	100.00

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

1. จำนวนภาระหนี้สินในระบบ พบว่าส่วนใหญ่มีหนี้สินในระบบระหว่าง 50,000 ถึง 100,000 บาท จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 รองลงมาคือ 150,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.25 โดยจำนวนภาระหนี้สินในระบบสูงสุดเท่ากับ 181,500 จำนวนภาระหนี้สินในระบบต่ำสุดเท่ากับ 0 บาทและมีฐานของจำนวนภาระหนี้สินในระบบเฉลี่ยเท่ากับ 63,450 บาท

2. แหล่งกู้ยืมเงินในระบบ พบว่าส่วนใหญ่กู้ยืมเงินจากแหล่งธนาคารพาณิชย์ จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.75 รองลงมาคือ ไฟแนนซ์หรือลิสซิ่ง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50

3. จำนวนภาระหนี้สินนอกระบบ พบว่าส่วนใหญ่มีหนี้สินนอกระบบระหว่าง 100,001 – 150,000 บาท จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.25 รองลงมาคือ 50,001 – 100,000 บาท จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 โดยจำนวนภาระหนี้สินนอกระบบสูงสุดเท่ากับ 159,800 บาท จำนวนภาระหนี้สินนอกระบบต่ำสุด 0 บาทและมัธยฐานของภาระหนี้สินนอกระบบเท่ากับ 77,640 บาท

4. แหล่งกู้ยืมจากหนี้สินนอกระบบ พบว่าส่วนใหญ่กู้ยืมเงินจากแหล่งนายทุน จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 64.75 รองลงมาคือ เพื่อน จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.25

5. สาเหตุที่ทำให้กู้ยืมเงิน พบว่าส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากเพื่อซื้อสินค้าอำนวยความสะดวก จำนวน 279 คน คิดเป็นร้อยละ 69.75 รองลงมาคือ เพื่อซื้อรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25

4.3 การวิเคราะห์ปัจจัยของการตัดสินใจก่อนหนี้สินของบุคคลที่ทำงานอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้แบบจำลองโลจิสติก (Logit Model)

การหาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ โดยประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการปัจจัย กำหนดการเป็นหนี้สินของบุคคล โดยใช้ Binary – choice model ซึ่งเป็นรูปแบบจำลองที่ใช้วิเคราะห์ตัวแปรตามที่มีลักษณะเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ (Model of Qualitative Choice) เมื่อต้องเผชิญกับการตัดสินใจเลือกในทางเลือก 2 ทาง คือ มีหนี้สินในระบบหรือไม่มีหนี้สินในระบบ โดยสมมติฐานให้ความน่าจะเป็นของการตัดสินใจมีหนี้สินในระบบหรือไม่มีหนี้สินในระบบ มีรูปแบบเท่ากับความถี่สะสมของการแจกแจงแบบ โลจิสติกส์ ซึ่งเป็น Specified Model ของ Binary – choice model ซึ่งเรียกว่าแบบจำลองโลจิสติก (Logit Model)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ Stepwise เพื่อหาตัวแปรที่เหมาะสมในการอธิบายสมการและเลือกโมเดลที่ดีที่สุดในการอธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีภาระหนี้สินของบุคคลในจังหวัดสมุทรปราการ จากสมการโมเดลที่ได้ตั้งข้อสมมติฐานไว้ พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการมีหนี้สินของบุคคลในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($\alpha = 0.05$) ประกอบด้วย ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ได้แก่ สมาชิกที่เป็นภาระพึ่งพิง ลักษณะของรายได้ และเงินออม ซึ่งผลจากการศึกษาสอดคล้องกับสมมติฐานการประมาณการค่าสัมประสิทธิ์

สมการถดถอยโลจิสติก

$$Y = \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_{3A} + \beta_3 X_{3B} + \beta_3 X_{3C} + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_{5A} + \beta_5 X_{5B} + \beta_5 X_{5C} + \beta_6 X_6 + \beta_7 X_7 + \beta_8 X_8 - \beta_9 X_9 + \beta_{10} X_{10} + \beta_{11} X_{11} + \beta_n X_n$$

โดยที่

Y	คือ	เป็นตัวแปรหุ่น	กำหนดให้	1 = มีหนี้สิน 0 = ไม่มีหนี้สิน
X1		เป็นตัวแปรหุ่น	กำหนดให้	1 = เพศชาย 0 = เพศหญิง
X2		เป็นตัวแปรเชิงปริมาณ	คือ อายุ	
X3A		เป็นตัวแปรหุ่น	กำหนดให้	1 = สมรส 0 = โสด
X3B		เป็นตัวแปรหุ่น	กำหนดให้	1 = หย่าร้าง 0 = โสด
X3C		เป็นตัวแปรหุ่น	กำหนดให้	1 = แยกกันอยู่ 0 = โสด
X4		เป็นตัวแปรหุ่น	กำหนดให้	1 = ปริญญาตรี/สูงกว่าปริญญาตรี 0 = ต่ำกว่าปริญญาตรี
X5A		เป็นตัวแปรหุ่น	กำหนดให้	1 = ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย 0 = พนักงานบริษัทเอกชน
X5B		เป็นตัวแปรหุ่น	กำหนดให้	1 = รับจ้าง / แรงงาน 0 = พนักงานบริษัทเอกชน
X5C		เป็นตัวแปรหุ่น	กำหนดให้	1 = ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ 0 = พนักงานบริษัทเอกชน
				โดยให้พนักงานบริษัทเอกชนเป็นตัวแปรฐาน
X6		เป็นตัวแปรหุ่น	กำหนดให้	1 = มีสมาชิกที่เป็นภาระพึ่งพิง 0 = ไม่มีสมาชิกที่เป็นภาระพึ่งพิง
X7		เป็นตัวแปรหุ่น	กำหนดให้	1 = รับเป็นเงินเดือนประจำ 0 = ไม่ได้รับเป็นเงินเดือนประจำ
X8		เป็นตัวแปรเชิงปริมาณ	คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	

- X9 เป็นตัวแปรหุ่น กำหนดให้ 1 = มีเงินออม
0 = ไม่มีเงินออม
- X10 เป็นตัวแปรเชิงปริมาณ คือ รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน
- X11 เป็นตัวแปรหุ่น กำหนดให้ 1 = มีหนี้สินนอกระบบ
0 = ไม่มีหนี้สินนอกระบบ

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสมการถดถอยโลจิสต์ (Logit Model)

Variable	Coefficient	Std. Error	Z-Statistic	Prob.	EXP (β)
C	1.51037	4.33654	0.56340	0.6572	4.5284
เพศ	0.16944	0.21182	0.15466	0.5722	1.1846
อายุ	0.13497	0.18592	0.06799	0.7466	1.1445
สมรส	0.68975	0.75641	0.46576	0.6383	1.9932
หย่าร้าง	0.43039	0.81092	0.53074	0.5956	1.5379
แยกกันอยู่	0.65246	0.75463	0.64324	0.6354	1.9203
ปริญญาตรี/สูงกว่า ปริญญาตรี	0.75644	0.84657	0.67649	0.6897	2.1307
ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย	-0.12497	0.45467	-1.24974	0.6762	0.8825
รับจ้าง/แรงงาน	-0.23478	0.42245	-0.32448	0.8459	0.7907
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	0.17497	0.622480	1.24790	0.9679	1.1912
มีสมาชิกที่เป็นภาระพึ่งพิง	3.29573**	0.75936	2.03859	0.0294	26.9971
รับเป็นเงินเดือนประจำ	2.46793**	0.97646	2.02671	0.0468	11.7980
รายได้	-1.51513	0.3392	-1.13244	0.1404	0.2198
เงินออม	-1.94836***	0.86634	-2.64498	0.0064	0.1425
รายจ่าย	1.74109*	0.71849	1.84789	0.0994	5.7036
มีหนี้สินนอกระบบ	0.97645	0.96745	0.37645	0.8563	2.6550
Probability (LR stat)	0.00374	Schwarz criterion = 1.54739			
Obs with Dep = 0	54	McFadden R-squared= 0.31072			
Obs with Dep = 1	356	Total=400			

หมายเหตุ * มีระดับนัยสำคัญ 0.10

** มีระดับนัยสำคัญ 0.05

*** มีระดับนัยสำคัญ 0.01

เพศ ให้ 0 เป็นเพศหญิง ให้ 1 เป็น เพศชาย

สมรสเปรียบเทียบกับ โสด

หย่าร้างเปรียบเทียบกับ โสด

แยกกันอยู่เปรียบเทียบกับ โสด

การศึกษา ให้ 0 เป็นต่ำกว่าปริญญาตรี ให้ 1 เป็นปริญญาตรี/สูงกว่าปริญญาตรี

ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขายเปรียบเทียบกับพนักงานบริษัทเอกชน

รับจ้าง/แรงงานเปรียบเทียบกับพนักงานบริษัทเอกชน

ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจเปรียบเทียบกับพนักงานบริษัทเอกชน

สมาชิกในครอบครัว ให้ 0 เป็น ไม่มีสมาชิกที่เป็นภรรยา/พี่/น้อง ให้ 1 เป็นมีสมาชิกที่เป็นภรรยา/พี่/น้อง

ลักษณะของรายได้ ให้ 0 เป็น ไม่ได้รับเป็นเงินเดือนประจำ ให้ 1 เป็นรับเป็นเงินเดือนประจำ

เงินออม ให้ 0 เป็น ไม่มีเงินออม ให้ 1 มีเงินออม

หนี้สิน ให้ 0 เป็น ไม่มีหนี้สินนอกระบบ ให้ 1 มีหนี้สินนอกระบบ

จากผลการศึกษาดังตารางที่ 4.3 พิจารณาประสิทธิภาพของแบบจำลองในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามโดยใช้วิธีประมาณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน และค่า McFadden R-squared ซึ่งค่าที่เหมาะสมควรอยู่ระหว่าง 0.2 – 0.4 ซึ่งจากแบบจำลองที่ประมาณการ ได้มีค่า McFadden R-squared = 0.31072

ผลการวิจัยจากการใช้ Logit Model พบว่าตัวแปร สมาชิกที่เป็นภรรยา/พี่/น้อง (X6) มีนัยสำคัญทางสถิติและมีค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) เป็นบวกสามารถอธิบายได้ว่า การมีหนี้สินมีความสัมพันธ์กับสมาชิกที่เป็นภรรยา/พี่/น้อง ภรรยา/พี่/น้องหมายถึง พ่อ แม่ ญาติพี่น้อง หรือบุตรหลาน ที่บุคคลจะต้องให้ความดูแลเลี้ยงดู กล่าวได้ว่าถ้าบุคคลใดมีจำนวนสมาชิกภรรยา/พี่/น้องมากก็มีโอกาสในการมีหนี้สินมากตามไปด้วย เนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค หรือค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตามมา แต่ถ้าจำนวนสมาชิกภรรยา/พี่/น้องมีน้อย ภาระค่าใช้จ่ายต่างๆก็น้อยตามไปด้วย ส่งผลให้โอกาสในการมีหนี้สินน้อยหรืออาจจะไม่มีเลยก็เป็นได้

ลักษณะของรายได้ที่ได้รับ (X7) มีนัยสำคัญทางสถิติและมีค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) เป็นบวก สามารถอธิบายได้ว่า การมีหนี้สินมีความสัมพันธ์กับลักษณะของรายได้ที่ได้รับ รายได้ที่

ได้รับเป็นเงินเดือนที่ได้รับประจำและไม่ได้รับประจำ มีผลต่อการมีหนี้สิน กล่าวได้ว่าบุคคลที่ได้รับเงินเดือนประจำจะสามารถก่อหนี้ได้มากกว่าบุคคลที่ไม่ได้รับเงินเดือนประจำเนื่องจากบุคคลที่มีรายได้ประจำสามารถมีเครดิตในการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินต่างๆได้ง่าย

เงินออม (X9) มีนัยสำคัญทางสถิติและมีค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) เป็นลบ สามารถอธิบายได้ว่าการก่อหนี้มีความสัมพันธ์กับเงินออม ทั้งนี้เป็นเพราะจำนวนเงินออมเป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกที่จะก่อหนี้หรือไม่ก่อหนี้ การมีเงินออมของแต่ละบุคคล การที่บุคคลมีเงินออม แสดงว่ามีรายได้เพียงพอใช้จ่ายและเหลือให้เก็บเป็นเงินออม จึงทำให้โอกาสในการก่อหนี้สินน้อยกว่าผู้ที่ไม่มีเงินออม เพราะว่าผู้ที่ไม่มีเงินออมเมื่อมีเหตุการณ์ฉุกเฉินหรือจำเป็นต้องใช้จ่ายหากไม่มีเงินออม ก็มีความจำเป็นต้องก่อหนี้สินขึ้นมา ทำให้บุคคลที่ไม่มีเงินออมมีโอกาสมีหนี้สินมากกว่าบุคคลที่มีเงินออม

รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน (X10) มีนัยสำคัญทางสถิติและมีค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) เป็นบวก สามารถอธิบายได้ว่าการก่อหนี้มีความสัมพันธ์กับรายจ่ายเฉลี่ย กล่าวคือบุคคลที่มีภาระรายจ่ายที่มากส่งผลกระทบต่อให้มีโอกาสในการก่อหนี้มากกว่าบุคคลที่มีภาระค่าใช้จ่ายน้อย เพราะผู้ที่มีรายจ่ายเฉลี่ยมาก อาจจะมีรายรับไม่เพียงพอกับรายจ่ายในบางช่วงเวลา จึงทำให้มีโอกาสก่อหนี้สินขึ้นมา

ตัวแปรต้น 3 ตัว คือ สมาชิกที่เป็นภาระพึ่งพิง ลักษณะของรายได้ที่ได้รับ และรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน มีค่า β เป็นบวก ดังนั้นค่า $\exp(\beta) > 1$ แสดงว่าปัจจัยทั้ง 3 ตัวช่วยเพิ่มโอกาสการมีหนี้สินของบุคคล